

- 7) Om näringsidkaren har bevisbördan för att villkoret är klart och begripligt formulerat, utgör då direktiv 93/13 hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken det anses, då det finns handlingar som avser försäljningsmetoder, att det ankommer på låntagarna att bevisa dels att informationen som finns i dessa handlingar har lämnats till dem, dels att det var banken som lämnade informationen till låntagarna, eller kräver direktivet tvärtom att dessa omständigheter utgör en motbevisbar presumtion för att den information som finns i dessa handlingar har lämnats, inklusive muntligen, till låntagarna, som det ankommer på näringsidkaren, vilken ska ansvara för de upplysningar som har lämnats av de mellanhänder som vederbörande har valt, att motbevisa?
- 8) Kan det anses föreligga en betydande obalans i ett sådant avtal som det som är aktuellt i det nationella målet, i vilket båda parterna löper en valutarisk, när näringsidkaren förfogar över större resurser än konsumenten för att förutse valutarisken, och när det finns en övre gräns för den risk som näringsidkaren bär, men inte för den risk som konsumenten bär?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 22 oktober 2019 – BW och CX mot BNP Paribas Personal Finance SA och Procureur de la République

(Mål C-780/19)

(2020/C 19/28)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de grande instance de Paris

Parter i det nationella målet

Klagande: BW och CX

Motpart: BNP Paribas Personal Finance SA och Procureur de la République

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör direktiv 93/13, (¹) tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen, hinder för att, i ett sådant mål som det nationella målet, tillämpa preskriptionsregler i följande fall: a) vid fastställandet av att ett avtalsvillkor är oskäligt, b) vid eventuella återbetalningar, c) när konsumenten är kärande och d) när konsumenten är svarande, inbegripet vid ett genkärsmål?
- 2) Om fråga 1 helt eller delvis ska besvaras nekande, utgör då direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen, hinder för att, i ett sådant mål som det nationella målet, tillämpa en nationell rättspraxis, enligt vilken preskriptionstiden börjar löpa den dag då lånerbudandet accepteras, i stället för den dag då allvarliga ekonomiska svårigheter uppstår?
- 3) Ska sådana avtalsvillkor som dem som är i fråga i det nationella målet, i vilka det bland annat föreskrivs att schweiziska franc är bokföringsvaluta och euro är betalningsvaluta, vilket får till följd att låntagaren får bära valutarisken, anses omfattas av avtalets huvudföremål i den mening som avses i artikel 4.2 i direktiv 93/13, om storleken på valutaväxlingsavgiften inte har bestritts och när det finns avtalsvillkor som föreskriver att låntagaren vid vissa fastställda datum kan använda sig av en möjlighet till omvandling i euro enligt en på förhand bestämd metod?

- 4) Utgör direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen i gemenskapsrätten, hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken ett eller flera avtalsvillkor, såsom dem som är i fråga i det nationella målet, anses vara "klart och begripligt" formulerade i direktivets mening, på grund av att
- det i det föregående låneerbjudandet i detalj anges de valutatransaktioner som genomförs under lånets löptid och det anges att växelkursen för euro mot schweiziska franc ska vara den som är tillämplig två arbetsdagar före den händelse som föranleder transaktionen och som publiceras på Europeiska centralbankens webbplats,
 - det i erbjudandet anges att låntagaren godtar de valutatransaktioner från schweiziska franc till euro och från euro till schweiziska franc som krävs för att lånet ska fungera väl och återbetalas, och att långgivaren kommer att omvandla de återstående månatliga betalningarna i euro till schweiziska franc, efter betalning av extraavgifter för lånet,
 - det i erbjudandet anges att om valutatransaktionen resulterar i ett lägre belopp än det förfallna belopp i schweiziska franc som kan utkrävas, kommer amorteringen av kapitalbeloppet att ske långsammare, och den eventuella del av kapitalbeloppet som inte har amorterats genom ett förfallet belopp ska föras in som debetsaldo på kontot i schweiziska franc, och att amorteringen av lånets kapitalbelopp kommer att förändras i förhållande till variationerna, uppåt eller nedåt, i den växelkurs som tillämpas på de månatliga betalningarna, att denna förändring kan medföra att amorteringstiden för lånet förlängs eller förkortas och i förekommande fall ändra den totala kostnaden för återbetalning,
 - det i posterna "internkonto i euro" och "internkonto i schweiziska franc" i detalj anges de transaktioner som ska genomföras vid varje betalning av förfallna belopp på kreditsidan och debetsidan på varje konto, och det i avtalet på ett transparent sätt anges hur den mekanism för växling av den utländska valutan konkret fungerar, trots att det i erbjudandet bland annat finns något uttryckligt omnämnande av den "valutarisk" som låntagaren löper på grund av att vederbörande inte uppstår några inkomster i bokföringsvalutan, eller något uttryckligt omnämnande av "risken vad gäller räntesatsen"?
- 5) För det fall fråga 4 ska besvaras jakande, utgör då direktiv 93/13, tolkat mot bakgrund av effektivitetsprincipen i gemenskapsrätten, hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken ett eller flera avtalsvillkor, såsom dem som är i fråga i det nationella målet, anses vara "klart och begripligt" formulerade i direktivets mening, när det – utöver de omständigheter som har framhållits i fråga 4 – endast tillkommer ett simulerat scenario för en värdeminskning med 5,29 procent av betalningsvalutan jämfört med bokföringsvalutan, i ett avtal med en ursprunglig löptid på 25 år, och utan att det används sådana uttryck som "risk" eller "svårighet"?
- 6) Är det näringsidkaren eller konsumenten som har bevisbördan för att ett avtalsvillkor är "klart och begripligt" formulerat i den mening som avses i direktiv 93/13, inbegripet vad gäller omständigheterna i samband med att avtalet ingicks?
- 7) Om näringsidkaren har bevisbördan för att villkoret är klart och begripligt formulerat, utgör då direktiv 93/13 hinder för en nationell rättspraxis enligt vilken det anses, då det finns handlingar som avser försäljningsmetoder, att det ankommer på låntagarna att bevisa dels att informationen som finns i dessa handlingar har lämnats till dem, dels att det var banken som lämnade informationen till låntagarna, eller kräver direktivet tvärtom att dessa omständigheter utgör en motbevisbar presumtion för att den information som finns i dessa handlingar har lämnats, inklusive muntligen, till låntagarna, som det ankommer på näringsidkaren, vilken ska ansvara för de upplysningar som har lämnats av de mellanhänder som vederbörande har valt, att motbevisa?
- 8) Kan det anses föreligga en betydande obalans i ett sådant avtal som det som är aktuellt i det nationella målet, i vilket båda parterna löper en valutarisk, när näringsidkaren förfogar över större resurser än konsumenten för att förutse valutarisken, och när det finns en övre gräns för den risk som näringsidkaren bär, men inte för den risk som konsumenten bär?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29).